

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce: V. T., zastoupeného Michalem Benčokem, advokátem se sídlem Praha 1, Václavské nám. 17, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 4. 2005, čj. 24 Az 241/2004 - 23,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Advokátovi Michalu Benčokovi se odměna za zastupování nepřiznává.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností doručenou Krajskému soudu v Ostravě osobně dne 24. 5. 2005, se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 23. 2. 2004, čj. OAM-6212/VL-P22-HA08-2003. Tímto (posledně uvedeným) rozhodnutím nebyl stěžovateli udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu) a zároveň bylo vysloveno, že se na něj nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 zákona o azylu, v platném znění. Rozsudek krajského soudu vycházel ze skutečnosti, že žalobce nenaplnil žádnou ze zákonných podmínek pro udělení azylu.

Ze spisu vyplynulo, že uvedený rozsudek krajského soudu byl stěžovateli doručován v souladu s ustanovením § 46 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), § 42 odst. 5 s. ř. s. dne 27. 4. 2005, a to na adresu P. H., H.-D. S., N. K. 5, kde byl stěžovatel hlášen k pobytu a kde se také zdržoval. Vzhledem k tomu, že nebyl v době doručování zastížen, písemnost byla uložena na poště a stěžovatel byl vhodným způsobem vyzván, aby si ji vyzvedl (§ 46 odst. 3 a § 50c odst. 1 o. s. ř., § 42 odst. 5 s. ř. s.). Podle ustanovení § 50c odst. 4 o. s. ř., § 42 odst. 5 s. ř. s. nebude-li uložena písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o

písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Označená písemnost byla uložena na poště ve středu 27. 4. 2005. Vzhledem k tomu, že poslední den lhůty k vyzvednutí písemnosti připadl na sobotu 7. 5. 2005, považuje se za den doručení pondělí 9. 5. 2005. Skutečnost, že si stěžovatel vyzvedl písemnost dne 12. 5. 2005 je právně bezvýznamná.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty a podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení, tedy pondělí 9. 5. 2005. Poslední den lhůty připadá na pondělí 23. 5. 2005, kdy také lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost, doručená Krajskému soudu v Ostravě stěžovatelem osobně dne 24. 5. 2005, tedy byla podána opožděně.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s. odmítl.

Podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Podle ustanovení § 35 odst. 7 ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. zástupci stěžovatele, jež mu byl soudem ustanoven, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. V předmětné věci soud ustanovenému zástupci odměnu za zastupování nepřiznal, neboť z obsahu soudního spisu vyplývá, že nevykonal žádný úkon právní služby, za který odměna náleží (§ 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb.).

Poučení: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. června 2006

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu